

гази вече и Евреитѣ минѣхѣ пѣшѣ по сухото море, защото водитѣ стояхѣ отдѣсно и отлѣво като стѣны. А Фараонѣ, като вървѣше по стѣпкитѣ на Евреитѣ, влѣзва съ сичката си войска въ морето безѣ да го помисли. (Исход. дѣ. 19—23.).

§. 83. *Египтянитѣ са погълтатѣ отѣ волнитѣ.*

Щомѣ Египтянитѣ стигнѣхѣ до срѣдѣ морето, Господѣ имѣ прѣтури колесницитѣ и свали всадницитѣ. Обзеты отѣ страхѣ, тѣ наченѣхѣ да бѣгатѣ: но Богѣ заповѣда на Мойсея да си простре пакѣ рѣката на морето. Мойсей послуша, и тутакси водитѣ са върнѣхѣ и покрѣхѣ Египтянитѣ и колесницитѣ и всадницитѣ имѣ, щото сичкитѣ са удавихѣ въ волнитѣ и не са отърва нито единѣ за да извѣсти тѣзи пагуба. Тѣй Богѣ избави Израилтянитѣ отѣ страшното Египетско робство. (Исход. дѣ. 24—ѣ. 1—.).

§. 84. *Богѣ храни народѣтъ си въ пустынѣта.*

Като прѣминѣхѣ Израилтянитѣ Червеното море, скитахѣ са много врѣме въ пустынѣта. И оскудни отѣ хлѣбѣ, Богѣ ги прѣхрани; защото въ разстояніе на четиредесетѣ години падаше отѣ небето сѣкѣй день храна на зърна, която нарекохѣ *манна*. Манната имаше вкусѣ на медяникѣ. Случи имѣ са още недостатѣкъ и отѣ вода, и Мойсей по Божіе повелѣніе удари камѣкъ и потече изворѣ отѣ сладка вода. (Исход. ѣ. 31. 31. 1—7.).